

يسوع ولعازر

Jesus weckt den toten Lazarus auf

¹Es lag aber einer krank mit Namen Lazarus, von Bethanien, in dem Dorf Marias und ihrer Schwester Martha. ²Maria aber war es, die den HERRN mit Salbe gesalbt und seine Füße mit ihrem Haar getrocknet hatte; deren Bruder, Lazarus, war krank. ³Da sandten seine Schwestern zu ihm und ließen ihm sagen: HERR, siehe, den du lieb hast, der liegt krank.

⁴Als Jesus das hörte, sprach er: Diese Krankheit ist nicht zum Tode, sondern zur Ehre Gottes, damit der Sohn Gottes dadurch geehrt werde. ⁵Jesus aber hatte Martha lieb und ihre Schwester und Lazarus. ⁶Als er nun hörte, dass er krank war, da blieb er zwei Tage an dem Ort, wo er war. ⁷Danach spricht er zu seinen Jüngern: Lasst uns wieder nach Judäa ziehen! ⁸Seine Jünger sprachen zu ihm: Meister, das andere Mal wollten die Juden dich steinigen, und du willst wieder dahin ziehen? ⁹Jesus antwortete: Sind nicht zwölf Stunden am Tag? Wer am Tag wandelt, der stößt sich nicht; denn er sieht das Licht dieser Welt. ¹⁰Wer aber bei Nacht wandelt, der stößt sich; denn es ist kein Licht in ihm. ¹¹Das sagte er, und danach spricht er zu ihnen: Lazarus, unser Freund, schläft; aber ich gehe hin, dass ich ihn auferwecke. ¹²Da sprachen seine Jünger: HERR, wenn er schläft, wird's besser mit ihm. ¹³Jesus aber sprach von seinem Tod; sie meinten aber, er redete vom leiblichen Schlaf. ¹⁴Da sagte es ihnen Jesus frei heraus: Lazarus ist gestorben; ¹⁵und ich bin froh um euretwillen, dass ich nicht dagewesen bin, damit ihr glaubt. Aber lasst uns zu ihm

¹وَكَانَ إِنْسَانٌ مَرِيضًا، وَهُوَ لِعَازِرُ مِنْ بَيْتِ عَنِّيَا، مِنْ قَرْيَةِ مَرْيَمَ وَمَرْثَا أُخْتَيْهَا. ²وَكَانَتْ مَرْيَمَ، الَّتِي كَانَ لِعَازِرُ أُخُوهَا مَرِيضًا، هِيَ الَّتِي دَهَبَتْ الرَّبَّ بِطَيِّبٍ وَمَسَحَتْ رِجْلَيْهِ بِشَعْرِهَا. ³فَأَرْسَلَتْ الْأُخْتَانِ إِلَيْهِ قَائِلَتَيْنِ: يَا سَيِّدُ، هُوَذَا الَّذِي تُحِبُّهُ مَرِيضٌ.

⁴فَلَمَّا سَمِعَ يَسُوعُ قَالَ: هَذَا الْمَرَضُ لَيْسَ لِلْمَوْتِ بَلْ لِأَجْلِ مَجْدِ اللَّهِ لِيَتَمَجَّدَ ابْنُ اللَّهِ بِهِ. ⁵وَكَانَ يَسُوعُ يُحِبُّ مَرْثَا وَأُخْتَهَا وَلِعَازِرَ. ⁶فَلَمَّا سَمِعَ أَنَّهُ مَرِيضٌ مَكَتْ حَيْثِيذُ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي كَانَ فِيهِ يَوْمَئِذٍ. ⁷ثُمَّ بَعْدَ ذَلِكَ قَالَ لِتَلَامِيذِهِ: لِيَذْهَبْ إِلَيَّ الْيَهُودِيَّةُ أَيْضًا. ⁸قَالَ لَهُ التَّلَامِيذُ: يَا مُعَلِّمُ، الْآنَ كَانَ الْيَهُودُ يَطْلُبُونَ أَنْ يَرْجُمُوكَ وَتَذْهَبُ أَيْضًا إِلَى هُنَاكَ؟ ⁹أَجَابَ يَسُوعُ: أَلَيْسَتْ سَاعَاتُ النَّهَارِ انْتَبَيْ عَشْرَةَ؟ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَمْشِي فِي النَّهَارِ لَا يَعْتُرُ لِأَنَّهُ يَنْظُرُ نُورَ هَذَا الْعَالَمِ، ¹⁰وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَمْشِي فِي اللَّيْلِ يَعْتُرُ لِأَنَّ النُّورَ لَيْسَ فِيهِ. ¹¹قَالَ هَذَا وَبَعْدَ ذَلِكَ قَالَ لَهُمْ: لِعَازِرُ، حَيِّبْنَا، قَدْ تَامَ، لِكَيْي أَذْهَبُ لِأَوْقَظَهُ. ¹²فَقَالَ تَلَامِيذُهُ: يَا سَيِّدُ، إِنْ كَانَ قَدْ تَامَ فَهَوُ يُسْقَى. ¹³وَكَانَ يَسُوعُ يَقُولُ عَنْ مَوْتِهِ، وَهُمْ ظَنُّوا أَنَّهُ يَقُولُ عَنْ رِقَادِ النَّوْمِ. ¹⁴فَقَالَ لَهُمْ يَسُوعُ حَيْثِيذُ عَلَانِيَةً: لِعَازِرُ مَاتَ. ¹⁵وَأَنَا أَفْرَحُ لِأَجْلِكُمْ إِنِّي لَمْ أَكُنْ هُنَاكَ لِنُؤْمِنُوا، وَلَكِنْ لِيَذْهَبَ إِلَيْهِ. ¹⁶فَقَالَ ثُومَا، الَّذِي يُقَالُ لَهُ النَّوَامُ، لِلتَّلَامِيذِ رُفَقَائِهِ: لِيَذْهَبْ تَحْنُ أَيْضًا لِكَيْي تَمُوتَ مَعَهُ.

يسوع يُقيم لعازر من الموت

¹⁷فَلَمَّا أَتَى يَسُوعُ وَجَدَ أَنَّهُ قَدْ صَارَ لَهُ أَرْبَعَةُ أَيَّامٍ فِي الْقَبْرِ. ¹⁸وَكَانَتْ بَيْتُ عَنِّيَا قَرِيبَةً مِنْ أَوْرُشَلِيمَ نَحْوَ خَمْسِ عَشْرَةَ عُلُوَّةً. ¹⁹وَكَانَ كَثِيرُونَ مِنَ الْيَهُودِ قَدْ جَاءُوا إِلَى مَرْثَا وَمَرْيَمَ لِيَعْزُوهُمَا عَنْ أُخِيهِمَا. ²⁰فَلَمَّا سَمِعَتْ مَرْثَا أَنَّ يَسُوعَ آتٍ لِأَقْنَهُ، وَأَمَّا مَرْيَمَ فَاسْتَمَرَّتْ جَالِسَةً فِي الْبَيْتِ. ²¹فَقَالَتْ مَرْثَا لِيَسُوعَ: يَا سَيِّدُ، لَوْ كُنْتُ هَهُنَا لَمْ يَمُتْ أُجَيُّ. ²²لِكَيْي الْآنَ أَيْضًا أَعْلَمُ أَنَّ كُلَّ مَا تَطْلُبُ مِنَ اللَّهِ يُعْطِيكَ اللَّهُ إِبَاهُ. ²³قَالَ لَهَا يَسُوعُ: سَتَيْفُومُ أَحْوَكُ. ²⁴قَالَتْ لَهُ مَرْثَا: أَمَا أَعْلَمُ أَنَّهُ سَتَيْفُومُ فِي الْقِيَامَةِ فِي الْيَوْمِ الْآخِيرِ. ²⁵قَالَ لَهَا يَسُوعُ: أَمَا هُوَ الْقِيَامَةُ وَالْحَيَاةُ، مَنْ آمَنَ بِي وَلَوْ مَاتَ فَسَيَحْيَا، ²⁶وَكُلُّ مَنْ كَانَ حَيًّا وَآمَنَ بِي فَلَنْ يَمُوتَ إِلَى الْأَبَدِ. ²⁷أَنْتَ يَا سَيِّدُ، يَا سَيِّدُ، أَمَا قَدْ آمَنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ الْآتِي إِلَى الْعَالَمِ.

ziehen!¹⁶ Da sprach Thomas, der Zwilling genannt wird, zu den Jüngern: Lasst uns mitziehen, damit wir mit ihm sterben!

¹⁷ Als nun Jesus kam, fand er ihn schon vier Tage im Grab liegen.¹⁸ Bethanien aber war nahe bei Jerusalem, etwa fünfzehn Stadien entfernt;¹⁹ und viele Juden waren zu Martha und Maria gekommen, um sie zu trösten wegen ihrem Bruder.²⁰ Als Martha nun hörte, dass Jesus kommt, geht sie ihm entgegen; Maria aber blieb daheim sitzen.²¹ Da sprach Martha zu Jesus: HERR, wärst du hier gewesen, mein Bruder wäre nicht gestorben!²² Aber auch jetzt weiß ich, dass, was du bittest von Gott, das wird dir Gott geben.²³ Spricht Jesus zu ihr: Dein Bruder soll auferstehen.²⁴ Spricht Martha zu ihm: Ich weiß, dass er auferstehen wird bei der Auferstehung am Jüngsten Tage.²⁵ Spricht Jesus zu ihr: Ich bin die Auferstehung und das Leben. Wer an mich glaubt, der wird leben, auch wenn er sterben würde;²⁶ und wer da lebt und glaubt an mich, der wird nimmermehr sterben. Glaubst du das?²⁷ Sie spricht zu ihm: HERR, ja, ich glaube, dass du der Christus bist, der Sohn Gottes, der in die Welt gekommen ist.

²⁸ Und als sie das gesagt hatte, ging sie hin und rief ihre Schwester Maria heimlich und sprach: Der Meister ist da und ruft dich.²⁹ Als sie das hörte, stand sie eilends auf und kam zu ihm.³⁰ Denn Jesus war noch nicht in das Dorf gekommen, sondern war noch an dem Ort, zu dem ihm Martha entgegengekommen war.³¹ Als die Juden, die bei ihr im Hause waren und sie trösteten, sahen, dass Maria eilends aufstand und hinausging, folgten sie ihr

²⁸ وَلَمَّا قَالَتْ هَذَا مَصَّتْ وَدَعَتْ مَرْيَمَ أُحْتَهَا سِرًّا قَائِلَةً: ²⁹ الْمُعَلِّمُ قَدْ حَصَرَ وَهُوَ يَدْعُونِي. ³⁰ وَأَمَّا تِلْكَ فَلَمَّا سَمِعَتْ قَامَتْ سَرِيعًا وَجَاءَتْ إِلَيْهِ. ³¹ وَلَمْ يَكُنْ يَسْعَى قَدْ جَاءَ إِلَى الْقَرْيَةِ بَلَى كَانَ فِي الْمَكَانِ الَّذِي لَاقَتْهُ فِيهِ مَرْتًا. ³² ثُمَّ إِنَّ الْيَهُودَ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهَا فِي الْبَيْتِ يُعْرَوْنَهَا لَمَّا رَأَوْا مَرْيَمَ قَامَتْ عَاجِلًا وَخَرَجَتْ تَبْعُوهَا قَائِلِينَ: إِنَّهَا تَذْهَبُ إِلَى الْقَبْرِ لِتَبْكِي هُنَاكَ. ³³ فَحَمَزَتْ لَمَّا أَتَتْ إِلَى حَيْثُ كَانَ يَسْعَى وَرَأَتْهُ خَرَّتْ عِنْدَ رِجْلَيْهِ قَائِلَةً لَهُ: يَا سَيِّدُ، لَوْ كُنْتُ هَهُنَا لَمْ يَمُتْ أَحَدٌ. ³⁴ فَلَمَّا رَأَاهَا يَسْعَى تَبْكِي وَالْيَهُودَ الَّذِينَ جَاءُوا مَعَهَا يَبْكُونَ انْتَرَعَجَ بِالرُّوحِ وَاصْطَرَبَ ³⁵ وَقَالَ: أَبِنْ وَصَعْتُمْوه؟ قَالُوا لَهُ: يَا سَيِّدُ، تَعَالَى وَانْطَرُ. ³⁶ بَكَى يَسْعَى. ³⁷ فَقَالَ الْيَهُودُ: انْطَرُوا كَيْفَ كَانَ يُحْيِيهِ. ³⁸ وَقَالَ بَعْضُ مِنْهُمْ: أَلَمْ يَقْدِرْ هَذَا، الَّذِي فَتَحَ عَيْنِي الْأَعْمَى، أَنْ يَجْعَلَ هَذَا أَيْضًا لَا يَمُوتُ؟ ³⁹ فَأَنْتَرَعَجَ يَسْعَى أَيْضًا فِي نَفْسِهِ وَجَاءَ إِلَى الْقَبْرِ. وَكَانَ مَعَارَةً وَقَدْ وُضِعَ عَلَيْهِ حَجَرٌ. ⁴⁰ قَالَ يَسْعَى: اذْفَعُوا الْحَجَرَ. قَالَتْ لَهُ مَرْتًا، أَحْتُ الْمَيْتَ: يَا سَيِّدُ، قَدْ أَتَنْتَ لِأَنَّ لَهُ أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ. ⁴¹ قَالَ لَهَا يَسْعَى: أَلَمْ أَقُلْ لَكَ: إِنْ آمَنْتِ تَرِينَ مَجْدَ اللَّهِ؟ ⁴² فَذْفَعُوا الْحَجَرَ حَيْثُ كَانَ الْمَيْتُ مَوْضِعًا وَرَفَعَ يَسْعَى عَيْنَيْهِ إِلَى قَوْوٍ وَقَالَ: أَيُّهَا الْآبُ، أَشْكُرُكَ لِأَنَّكَ سَمِعْتَ لِي. ⁴³ وَأَنَا عَلِمْتُ أَنَّكَ فِي كُلِّ جَيْنٍ تَسْمَعُ لِي، وَلَكِنْ لِأَجْلِ هَذَا الْجَمْعِ الْوَاقِفِ قُلْتُ، لِيُؤْمِنُوا أَنَّكَ أُرْسَلْتَنِي. ⁴⁴ وَلَمَّا قَالَ هَذَا صَرَخَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ: اِعَارِزُ، هَلِمُ حَارِجًا. ⁴⁵ فَخَرَجَ الْمَيْتُ وَبَدَاهُ وَرَجَلَاهُ مَرْبُوطَاتٍ بِأَقْمِطَةٍ وَوَجْهُهُ مَلْفُوفٌ بِمِنْدِيلٍ. فَقَالَ لَهُمْ يَسْعَى: حُلُوهُ وَدَعُوهُ يَذْهَبُ.

الفرار في قتل يسوع

⁴⁶ فَكَثِيرُونَ مِنَ الْيَهُودِ الَّذِينَ جَاءُوا إِلَى مَرْيَمَ وَطَرُوا مَا فَعَلَ يَسْعَى آمَنُوا بِهِ. ⁴⁷ وَأَمَّا قَوْمٌ مِنْهُمْ فَمَصَّوْا إِلَى الْفَرِيسِيِّينَ وَقَالُوا لَهُمْ عَمَّا فَعَلَ يَسْعَى. ⁴⁸ فَجَمَعَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْفَرِيسِيِّينَ مَجْمَعًا وَقَالُوا: مَاذَا تَصْنَعُ؟ فَإِنَّ هَذَا الْإِنْسَانَ يَعْمَلُ آيَاتٍ كَثِيرَةً. ⁴⁹ إِنْ تَرَكْنَاهُ هَكَذَا يُؤْمِنُ الْجَمِيعُ بِهِ فَيَأْتِي الرُّومَانِيُّونَ وَيَأْخُذُونَ مَوْضِعَنَا وَأَمْتَنَا. ⁵⁰ فَقَالَ لَهُمْ وَاحِدٌ مِنْهُمْ، وَهُوَ قَيْاقَا، كَانَ رَئِيسًا لِلْكَهَنَةِ فِي تِلْكَ السَّنَةِ: أَنْتُمْ لَسْتُمْ تَعْرِفُونَ سَبِينًا، وَلَا تُتَكَذَّرُونَ أَنَّهُ خَيْرٌ لَنَا أَنْ يَمُوتَ إِنْسَانٌ وَاحِدٌ عَنِ الشَّعْبِ وَلَا تَهْلِكَ الْأُمَّةُ كُلُّهَا. ⁵¹ وَلَمْ يَقُلْ هَذَا مِنْ نَفْسِهِ بَلَى، إِذْ كَانَ رَئِيسًا لِلْكَهَنَةِ فِي تِلْكَ السَّنَةِ، تَبَّى أَنْ يَسْعَى مُرْمِعٌ

nach und sprachen: Sie geht hin zum Grab, um dort zu weinen.³² Als nun Maria dorthin kam, wo Jesus war, und ihn sah, fiel sie zu seinen Füßen und sprach zu ihm: HERR, wärst du hier gewesen, dann wäre mein Bruder nicht gestorben!³³ Als Jesus sah, dass sie weinte und auch die Juden weinten, die mit ihr kamen, ergrimmte er im Geist und wurde sehr betrübt³⁴ und sprach: Wo habt ihr ihn hingelegt? Sie sprachen zu ihm: HERR, komm und sieh es!³⁵ Und Jesus weinte.³⁶ Da sprachen die Juden: Siehe, wie hat er ihn lieb gehabt!³⁷ Einige aber unter ihnen sprachen: Konnte der, der den Blinden die Augen aufgetan hat, nicht auch schaffen, dass dieser nicht sterben musste?

³⁸ Da ergrimmte Jesus wiederum in sich selbst und kam zum Grab. Es war aber eine Höhle, und ein Stein lag davor.³⁹ Jesus sprach: Hebt den Stein weg! Spricht zu ihm Martha, die Schwester des Verstorbenen: HERR, er stinkt schon; denn er ist vier Tage gelegen.⁴⁰ Jesus spricht zu ihr: Habe ich dir nicht gesagt, wenn du glaubst, wirst du die Herrlichkeit Gottes sehen?⁴¹ Da hoben sie den Stein weg, wo der Verstorbene lag. Jesus aber hob seine Augen empor und sprach: Vater, ich danke dir, dass du mich erhört hast.⁴² Ich weiß, dass du mich allezeit hörst; aber um des Volkes willen, das umhersteht, sage ich's, damit sie glauben, dass du mich gesandt hast.⁴³ Als er das gesagt hatte, rief er mit lauter Stimme: Lazarus, komm heraus!⁴⁴ Und der Verstorbene kam heraus, gebunden mit Grabtüchern an Füßen und Händen und sein Gesicht verhüllt mit einem

أَنَّ يَمُوتَ عَنِ الْأُمَّةِ،⁵² وَلَيْسَ عَنِ الْأُمَّةِ فَقَطْ بَلْ لِيَجْمَعَ
أَبْنَاءَ اللَّهِ الْمُتَفَرِّقِينَ إِلَى وَاحِدٍ.
⁵³ فَمِنْ ذَلِكَ الْيَوْمِ تَسَاوَرُوا لِيَقُولُوهُ. فَلَمْ يَكُنْ يَسُوعُ
أَيْضاً يَمْسِي بَيْنَ الْيَهُودِ عَلَانِيَةً بَلْ مَضَى مِنْ هُنَاكَ إِلَى
الْكُورَةِ الْقَرِيبَةِ مِنَ الْبَرِّيَّةِ، إِلَى مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا أَفْرَايِمُ،
وَمَكَتَ هُنَاكَ مَعَ تَلَامِيذِهِ.
⁵⁵ وَكَانَ فَصْحُ الْيَهُودِ قَرِيباً، فَصَعِدَ كَثِيرُونَ مِنَ الْكُورِ إِلَى
أُورُشَلِيمَ قَبْلَ الْفِصْحِ لِيُطَهِّرُوا أَنْفُسَهُمْ. فَكَانُوا يَطْلُبُونَ
يَسُوعَ وَيَقُولُونَ فِيمَا بَيْنَهُمْ وَهُمْ وَاقِفُونَ فِي الْهَيْكَلِ:
مَاذَا تَطْنُونَ؟ هَلْ هُوَ لَا يَأْتِي إِلَى الْعِيدِ؟⁵⁷ وَكَانَ أَيْضاً
رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْقَرَّيْبِيُّونَ قَدْ أَصْدَرُوا أَمْرًا أَنَّهُ إِنْ
عَرَفَ أَحَدٌ أَيْنَ هُوَ فَلْيَدُلَّ عَلَيْهِ لِكَيْ يُمَسِكُوهُ.

Schweißstuch. Jesus spricht zu ihnen: Löst ihn los und lasset ihn gehen!⁴⁵Viele nun der Juden, die zu Maria gekommen waren und sahen, was Jesus tat, glaubten an ihn.

Der Beschluss Jesus zu töten

⁴⁶Einige aber von ihnen gingen hin zu den Pharisäern und sagten ihnen, was Jesus getan hatte.⁴⁷Da versammelten die Hohenpriester und die Pharisäer den Hohen Rat und sprachen: Was tun wir? Dieser Mensch tut viele Zeichen.⁴⁸Lassen wir ihn so, werden sie alle an ihn glauben; und dann kommen die Römer und nehmen uns Land und Leute.⁴⁹Einer aber unter ihnen, Kaiphas, der in demselben Jahre Hoherpriester war, sprach zu ihnen: Ihr wisst nichts,⁵⁰bedenkt auch nichts; es ist für uns besser, dass ein Mensch sterbe für das Volk, als dass das ganze Volk verderbe.⁵¹Dies redete er aber nicht von sich selbst aus, sondern weil er in demselben Jahr Hoherpriester war, weissagte er. Denn Jesus sollte sterben für das Volk;⁵²und nicht für das Volk allein, sondern auch, damit er die zerstreuten Kinder Gottes zusammenführe.

⁵³Von dem Tag an beratschlagten sie, wie sie ihn töteten.⁵⁴Jesus aber ging nicht mehr frei unter den Juden umher, sondern ging weg in eine Gegend nahe bei der Wüste, in eine Stadt, die Ephraim genannt wird, und blieb dort mit seinen Jüngern.

⁵⁵Es war aber nahe das Passafest der Juden; und es gingen viele aus der Gegend hinauf nach Jerusalem vor dem Passa, damit sie sich reinigten.⁵⁶Da standen sie und fragten nach Jesus und redeten miteinander im Tempel: Was meint ihr, ob er nicht vielleicht auf das Fest kommen

wird?⁵⁷ Es hatten aber die Hohenpriester und Pharisäer ein Gebot ausgehen lassen: wenn jemand wüsste, wo er wäre, dass er's anzeige, damit sie ihn griffen.